

Snus har jeg i og for sig ikke saa meget imod, det forekommer mig at være en mærkelig Maade at dyrke sine Laster paa: at snuse; at der skal ydes en Afgift af 200 000 Kr. paa Snus, skal jeg ikke opholde mig saa meget ved. Derimod maa jeg sige til den højtærede Finansminister, at jeg er meget mod den foreslaaede Afgift paa Skraatobak. Nu er Skraatobak ogsaa en omstridt Luksus, og der er mange Mennesker, der betragter det som en tvivlsom Nydelse at skraa, men desuagtet kan jeg forsikre den højtærede Finansminister om, at der er Tusinder og atter Tusinder i dette Land, som er meget forfaldne til denne Nydelse, og som betragter Skraaen som en Livsfornødenhed, derom kan den højtærede Minister være ganske forvisset. I denne Sal er det jo ikke tilladt at ryge — heldigvis maa jeg sige —, men kommer man udenfor denne Sal, kan Rigsdagsmænd ryge, lige saa meget de vil, og de allerfleste Mennesker kan i større eller mindre Grad ryge, medens de arbejder. Men der er en stor Del Mennesker, som er beskæftiget ved legemligt Arbejde, for hvem det er ganske umuligt at ryge under Arbejdet. Den, som skal benytte en Spade, en Skovl, en Hammer, en Sav eller en Høvl og skal arbejde saaledes, at der virkelig bliver bestilt noget, er altid meget generet af at have en Pibe i Munden. Derfor gaar det saaledes, at mangfoldige, særlig af de Arbejdere, der slider allerhaardst, i ganske tidlig Alder bliver hengivet til Nydelsen af Skraatobak, og det bliver efterhaanden en Livsbetingelse for dem. Jeg tør forsikre den højtærede Finansminister om, at der er mangan en Arbejder — det kan godt være, den højtærede Finansminister ikke tror paa det, men jeg tør forsikre ham om, at der er mangan en Arbejder, som er elendig, hvis han ikke kan faa sin Skraa, og som arbejder meget bedre og hurtigere, hvis han kan faa sin Skraa —, det hænger sammen med strengt legemligt Arbejde, jeg taler i saa Henseende af personlig Erfaring.

Det er derfor ganske urimeligt at lægge en Skat paa halvanden Million Kroner paa Skraatobak, det bliver en Skat paa de haardt arbejdende Mennesker her i Landet, og jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke kan frafalde disse halvanden Million Kro-

ner, som der her er Tale om. Det er og bliver en Skat paa de legemlige Arbejdere, thi min Erfaring viser, at det kun er i forsvindende Grad, at Aandsarbejdere nyder Skraatobak.

Den højtærede Finansminister har foreslaaet, at Afgiften skal være 10 pCt. af Værdien af Røgtobak, Skraatobak og Snus. Det vil sige, at en lille bitte Æske Skraa til 25 Ø. bliver beskattet med 2½ Ø. De smaa Æsker Skraatobak, som Fabrikkanterne har faaet indført i Krigstiden, og som knap er synlige, skal nu beskattes med 10 pCt. Det er en meget haard Afgift. Jeg tror heller ikke, den højtærede Finansminister i sin egen Valgkreds ved Æbeltoft vil møde nogen videre Begejstring, naar han skal forsvare den Skraatobaksafgift, han her vil indføre. Jeg haaber, at der om dette Spørgsmaal i Udvalget vil kunne opnaas Forhandling med den højtærede Finansminister, saaledes at vi kan faa denne Bestemmelse ud af Lovforslaget.

Ogsaa med Hensyn til Skatten paa Røgtobak mener jeg, at den højtærede Finansminister farer haardt frem, særlig overfor den mindst bemidlede Del af Befolkningen. Hidtil har Røgtobak under 10 Kr. kg været skattefri; det vil sige, at den tarvelige og billige Tobak har været skattefri. Men nu skal Skatten føres helt ned til Bunds, saaledes at al Røgtobak, der har en Værdi under 6 Kr., skal beskattes med 50 Ø. pr. kg, fra 6—9 Kr. med 75 Ø. o. s. v., stigende til Tobak over 45 Kr., der beskattes med 20 Kr. pr. kg. Det er, saa vidt jeg erindrer, et af Venstres gamle Kærnepunkter lige fra 1872, at den Tobak, som den jævne Mand benyttede, skulde der ikke lægges Skat paa. Jeg tror, det var en nær Meningsfælle af den højtærede Finansminister, Rasmus Claussen, der i sin Tid her i Tinget skildrede, hvorledes Husmanden skulde være fri for Tobaksafgift, hvorledes han skulde gaa omkring mellem Stikkelsbærbuskene og Solbærbuskene og ryge sin Pibe og føre et hyggeligt Liv paa de smaa Husmandslodder, som det moderate Venstre den Gang vilde velsigne Befolkningen med. Nu er det faldet i den højtærede Finansministers Lod at komme med et Forslag, der fører Afgiften paa Røgtobak helt til Bunds, helt ned til de allerbilligste og daarligste Tobakker.